

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре Видовдан. Дан око кога се цела историја рода нашега и цркве наше свете окреће. На данашњи дан пре шестотинадвдесет и нешто година на Косову пољу као што сви знамо одиграла се судбоносна битка између непријатеља који су навалили на нашу отаџбину Турака и српских војника које је предводио свети кнез Лазар. На том бојном пољу многи су пали за Крст часни и слободу златну, јер се свети кнез Лазар заједно са својом војском, са целим српским народом определио за Царство небеско а не за земаљско царство. Јер како каже народна песма „земаљско је за малена царство а небеско увек и довека.“ Кроз то опредељење кнеза Лазара, браћо и сестре, српски народ је постао крстоносац; везана је земља Србија за небо. И свети кнез Лазар је на Косову пољу поновио и потврдио јеванђеље светог Саве нашега а које се састоји само од неколико речи „све за Христа, Христа низашта.“

Све можемо и треба да жртвујемо али Христа не смемо да жртвујемо. Христос мора увек бити на првоме месту а све остало само после Њега. То значи то светосавско и косовско Јеванђеље – „све за Христа, Христа низашта.“ Дакле, све: и живот, и имање, и глава, и крв своју, све треба да пролијемо попут светог кнеза Лазара и свих косовских витезова и мученика и после Косова многобројних и многобројних новомученика који су такође заједно са кнезом Лазаром се определили за Царство небеско, пострадали за веру своју православну, и данас, данас на овај велики празник они ликују у небеској Србији јер је то њихов празник и прослављање њиховога имена. Али, тада се цео народ српски определио за Царство небеско, а данас, данашњи род наш, данашња генерација за кога се определила браћо и сестре? Тешко је о томе говорити! То мора свако себи да даде одговор и да погледа себе у видовданско огледало да види где се налази. Да ли је под крсташем барјаком светог кнеза Лазара или је под барјаком издајника Вука

Бранковића. Увек је у нашој историји било и једних других. Данас изгледа, нажалост да је много већи број оних око Вука Бранковића него око кнеза Лазара.

Зато кнез Лазар данас браћо и сестре са својим витезовима врши смотру над нашим народом. Пролази нашом земљом Србијом и сузе рони, сузе рони јер види да његов народ српски није остао веран оним заветима за које је он главу своју положио и крв своју пролио. Да је данас Србима све много прече него Христос. Јеванђеље косовско, јеванђеље светосавско је тиме поругано и погажено од нашега народа. Пре свега од наших вођа данашњих који иду за неким другим царством, не за Царством небеским. Како земаљске вође, тако нажалост и духовне којима је омилела друга нека вера, други неки путеви; не они које је свети Сава пропутио и Србима оставио, које је свети кнез Лазар посведочио на Косову пољу и остали мученици српски потврдили животом својим и крвљу својом. То је данашњи српски народ браћо и сестре. Али није свети кнез оствален ни данас без својих верних следбеника, без оних који су спремни да и данас живот свој положе за Крст часни и слободу златну. Крст је увек на првом месту и мора бити увек на првом месту. Иза крста, боље речено са крстом и на крсту долази и слобода. Која слобода? Да ли ова политичка слобода у којој је дозвољено да ради ко шта хоће? Не браћо и сестре. То није Христова слобода. Христова је слобода она када смо слободни од греха, јер само онај који је од греха слободан он је прави следбеник Христов, он се определио за Царство небеско. Сваки који је роб греху он је роб и ђаволу и не може бити слуга Христов и слуга ђаволски. Зато треба да у животу своме водимо рачуна шта нам је на првом месту. Ако грешимо као људи постоји и начин да се исправљамо, постоји покајање, постоји молитва, постоји Света тајна исповести и причешћа, да тако ми исправљамо живот свој и тиме потврђујемо веру своју да смо и ми са светим кнезом Лазаром и данас као некада што су наши преци били на Косову пољу. Да се и ми боримо за Крст часни и слободу златну, слободу од греха, слободу у вери

Христовој јер Он нас је свега ослободио и даровао нам ту веру нашу православну да по њој живимо, да њој служимо, да њу чувамо неокрњену, неизмењену, неискварену, јер само ако тако будемо радили браћо и сестре, ако тој вери будемо учили нашу децу и омладину онда ће име Христово бити слављено у нашем народу до скончања века и света. А исто тако и спомен светог кнеза Лазара и светих косовских мученика биће прослављано и бележено у свакој години док је Срба, док траје сунца и месеца.

Нека би Господ дао молитвама светог кнеза Лазара и осталих угодника Божијих који су животом својим посведочили веру своју у Господа Христа да и нама дарује Господ снаге да останемо верне слуге његове на путу светосавском, на путу косовско-лазаревском, на путу светог владике Николаја и оца Јустина, и да тако служећи Господу нашем и њиховом и ми да заслужимо Царство небеско, да се нађемо са њима тамо где се они данас налазе и да са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи празник.